

■BJET 03

نمایشگاه گروهی دیزاین
معماران، هنرمندان و دیزاینرهای ایرانی و ایتالیایی
کیوریتور: الناز طهرانی
۱۹ الی ۲۶ مهرماه ۹۸
گالری شماره یک فرهنگسرای نیاوران

اُبزَه

موضوع این نمایشگاه ((میز و حجم کوچک کاربردی)) از سنگ ایرانی است. در این سومین رویداد ابژه، همچون گذشته از طراحان و هنرمندان مجسمه ساز دعوت شده تا با هنر و اندیشه خود برای این پرسش پاسخی بیابند: **”چگونه یک شیئی مانند میز می تواند به مرکز تجمع افراد و پایگاهی برای گذراندن ساعات طولانی و فعالیت های مشترک تبدیل شود؟“**

طراحان دعوت شده از میان نسل های مختلف و حوزه های کاری مختلف انتخاب شده اند. هم چنین آثاری از میان آثار کارگاه آموزشی برگزار شده با همین موضوع برای نمایش برگزیده شده اند.

باهدف تمرکز و کشف پتانسیل های موجود در مواد، نمایشگاه سوم ابژه بر روی متریال سنگ متمرکز شده است و طراحان فراخوانده شده اند تا با فکر کردن به این متریال و بحث و نقد پیرامون آن، حوزه طراحی محصول را به تحرک بیشتر وا بدارند. موضوع تعامل انسانی که از موضوعات اصلی نمایشگاه است سعی دارد دامنه این حوزه را به موضوعات اجتماعی روز بگستراند، زیرا که ابژه معتقد است بی تفاوتی به زندگی اجتماعی به ویژه در زمانه پیچیده و چند وجهی کنونی به انزوای حوزه طراحی منجر خواهد شد.

طراحان

عماد ارغند

همکاران اجرایی: پیرامون استودیوی طراحی ایده؛ گروه صنعتی اینوتک (پژوهان باقری، شهبوز غفوریان)

بازی‌ها یکی از قدرتمندترین ابزارهای تعامل در تمام ادوار زندگی بشر بودند و هستند، و به دنبال آن اسباب‌های بازی نقش ویژه‌ای را در برقراری چنین تعاملاتی ایفا کرده‌اند. برای برانگیختن رفتاری تعاملی، در هر دو شکل آن -یعنی در نگاه اول تعامل کاربرها با یکدیگر و دوم تعامل کاربرها با محصول و محیط- از بازی و بازی کردن به عنوان امکانی با کیفیت بهره گرفتیم و آن را محور این تعاملات قرار داده ایم.

«پازل‌میز» یا شکل سرهم شده‌ی این کلمه یعنی «پازل‌یز»، عنوان محصولی ست که با رویکرد طراحانه و محوریت ایجاد تعامل و البته با الویت استفاده از سنگ ایرانی، با کاربردِ میزِ وسطِ میبل یا همان coffee table به سفارش نمایشگاه ابژه ۳، طراحی شده است.

«پازل‌یز» میزی ست در ابعاد ۲۱*۲۱ و ارتفاع ۵۴ سانتی‌متر. پایه‌ی آن با صفحه‌ها و سازه‌ی آهن پرداخت شده، که ماده‌ی متجانس برای سنگ محسوب می‌شود، ساخته شده است و صفحه‌ی سنگی آن از ۳۶ تایل هر کدام به ابعاد ۲۰*۲۰ سانتی‌متر تشکیل شده است. این صفحه‌ها روی یک شبکه‌ی لغزان سوار هستند و هر کدام امکان حرکت یک خانه‌ی ایبی در جهت‌های افقی و عمودی را در سطح میز دارند. بدین ترتیب ضمن تأمین علمکرد یک میز کامل، به لطف مکانیزمی ساده، کاربران با خارج کردن تایل ثابت داخل پازل که زیر سیگاری یا ظرف سنگی روی میز را شامل می‌شود، فرصت پرداختن به پازل یا جورچینی سنگی را پیدا می‌کنند، و چندین دقیقه سرگرم کامل کردن نقش منحصر به فرد اسلب روی میز خواهند شد و برای این کار می‌توانند با یکدیگر مشارکت یا رقابت داشته باشند.

استودیو سا دیزاین

علیرضا امتیاز، ساغر خاکدان

همکار طراحی و مدلینگ : فرید محبوبی . انیمیشن : مهدی زارع
همکاران اجرایی : صنایع تبدیلی فراز، احسان تمرآبادی (مشاور ساخت)، رضا بهرامی
(تکنسین مهندسی)

CONTINUUM

سطوح تندیس وار پیچان در فضا که گاه می گیرند و گاه به آرامی موازی زمین می شوند تا در برگرفته مظلوف خود باشند . سیالیتی که تلاش دارد کارکرد را چنان در درون خود ذوب کند که کارکرد اصلی آن ستایش زیبایی باشد.

دفتر معماری بوزگان

حامد بدری احمدی، کاوه دادگر

همکاران اجرایی: شرکت سنگ قائم (آقای مالکی)

در سیستان، یکی از پرکاربردترین وسایل روزمره قطعه پارچه ای بلند بنام لنگ یا توال است که در کنار استفاده هایی مثل بقچه ، سفره ، سایه بان ، کولر و پشه بند بعنوان تکیه گاه نیز از آن استفاده می شود. این قطعه پارچه که طولش بسته به موقعیت اجتماعی فرد به ۸ متر هم می رسد بیشتر با الگوهای شطرنجی سیاه و سفید بافته می شود. فرد به هنگام استفاده از این پارچه بعنوان تکیه گاه آن را از پشت کمر به جلوی پای خود بسته و می تواند ساعتها در حالت نشسته بماند "گویی به دیواری نامرئی تکیه کرده است."

"توال" بازتابی مرئی از این تجربه نامرئی است. این شیء که واسطی برای تعامل اجتماعی بین دو نفر است، با جدا شدن از جنبه کاربردی اش، صرفا با خلق فضا، پلتفرمی را برای ایفای بخشی از یک سناریو به مخاطب ارائه می دهد.

حامد بهمنش

اثر منتخب ورکشاپ ابژه

ارتباط بین نوه و پدر بزرگ همیشه با یک خوراکی از طرف پدربزرگ شروع می شود. برای من هم این تجربه پدربزرگ و میزی پر از شیشه های کوچک و بزرگ که هر دفعه با محتویات یکی از آنها من رو به هیجان در می آورد و از طرفی طوری چیده شده بود که بیشتر نیازهای خودش رو هم برآورده کنه. در طراحی این میز تلاش کردم تا با الهام از این تجربه و ایجاد فضاهایی در دل سنگ به باز تعریفی از فضای مورد نیاز کاربر بپردازم و حس کنجکاوی را از درون فرم خالصی از سنگ ترغیب کنم.

مریم بنی اسد

همیشه در ارتباط با اشخاصی که احساس میکنیم از ما حساس تر، ضعیف تر و یا شکننده تر هستند سعی میکنیم دقت بیشتری داشته باشیم و با ملایمت بیشتری برخورد کنیم شاید به این خاطر باشد که احساس تزلزل، عدم استحکام و نیاز به مراقبت را برایمان زنده میکنند و ما این تغییر شیوه برخورد را با هرآنچه که در اطرافمان چنین احساسی را تداعی کند، داریم. برای من همیشه این توانایی در تغییر نوع برخورد آدمها با موضوعات اطرافشان قابل توجه بوده، اینکه چطور برداشت ما از یک سوژه میتواند در نوع تعامل ما با آن، تغییر ایجاد کند موضوع جالبیست. ما به راحتی میتوانیم در نقش قربانی، نجات دهنده و یا مهاجم باشیم و این تنها به احساس ما در برخورد با سوژه های اطرافمان بستگی دارد. این حس مرموز و گفتمان بی صدای درونی باعث میشود در مقابل موضوعات اطرافمان و افراد مختلف رفتاری متفاوت داشته باشیم. درواقع همانقدر که ما بر محیط اطرافمان تاثیر گذار هستیم، محیط و سوژه های اطرافمان نیز بر ما مسلط و تاثیر گذارند.

در طراحی میز معلق یکی از اصلی ترین شاخص های آن نوع تعامل افراد با یک میز نامتعارف و متحرک بوده است.

در نگاه اول به دلیل استفاده از زنجیر برای نگه داشتن میز، حس عدم تعادل و عدم ایستایی را به مخاطب القا می کند و این باعث دقت و حساسیت بیشتر در ارتباط با میز می شود. در صورتیکه حلقه های زنجیر به هم جوش داده شده اند و کلیت کار با محاسبات دقیق از ایستایی و استحکام خوبی برخوردار است که تنها در صورت نزدیک شدن و در کنار میز قرار گرفتن است که می توان به این موضوع پی برد.

هدف از طراحی میز معلق تغییر شیوه تعامل مخاطب با یک شی روزمره است که هیچوقت برای آن حساسیت به خرج نداده است.

فرناز بخشی، فرشاد کازرونی، آذین سلطانی، نیوشا رشیدی، ستاره صدقی

همکاران اجرایی: سازه های پارچه ای ماهوت
گروه دکوراسیون داخلی ارسی (محمدرضا سپساد)
گروه سنگ حجار (مسعود حجاری زاده)

هدف از طراحی میز ایجاد بستری مناسب برای تعامل هرچه بیشتر اعضا خانواده و یا جمع دوستان با رویکرد ارتباط بیشتر افراد در فضای خانه و بازآفرینی اجتماعات کوچک و خانوادگی بوده است.

بدین منظور طراحی میز به گونه ای صورت گرفته تا نیازهای افراد با سلیق گوناگون، سنین مختلف و خواسته های متنوع را فراهم آورد تا به بواسطه تامین آسایش و پاسخ به نیازها، افراد زمان بیشتری را در کنار هم تجربه کنند. نیازهایی چون خوردن، آشامیدن، بازی کردن، گوش دادن به موسیقی و توجه به تکنولوژی که بخش جدایی ناپذیر زندگی امروز می باشد. در طراحی میز ضمن توجه به پاسخ گویی به نیازهای ذکر شده، طراحی مدولار که از ویژگی های شاخص آن انعطاف پذیری می باشد، مورد توجه بوده است. افراد مختلف با سلیق، نیازها، بودجه و فضاهای متفاوت قادر به استفاده از این میز با تعداد و چیدمانهای متنوع می باشند و بدین وسیله امکان اعمال سلیقه خود و شخصی سازی جهت تهیه میز مناسب برای منزل خود را دارا می باشند که این خصیصه یکی از ویژگی های مهم انعطاف پذیری در طراحی است.

بر این اساس میز مورد نظر از ۶ مدول با ابعاد ۵۴ متریال های سنگ، شیشه، فلز و چوب و اختصاص عملکردهای متفاوت به آنها، حجم های متفاوتی ایجاد شده که از کنار هم قرار گرفتن آنها ترکیب های حجمی متنوعی شکل می گیرد و بدین صورت طراحی میز از فرمی ساده به حجمی پیچیده و در عین حال کاربردی تبدیل می گردد.

احسان تمرآبادی، کیمیا چاوشی

اثر منتخب ورکشاپ ابژه

همکاران اجرایی: صنایع تبدیلی فراز، رضا بهرامی (تکنسین مهندسی)

در طراحی میز سنگی Vorsura ، که از سری طرح های به دست آمده از ورکشاپ ابژه می باشد، ایده اصلی را روابط بین انسان ها در نظر گرفتیم. با در نظر گرفتن این مهم که تمام ویژگی های کیفی زندگی انسان ها، از روابط نشات می گیرد. اعتقاد ما بر این است که حال دنیای آدم ها زمانی خوب است، که روابط آن ها با هم خوب باشد. نتیجتاً با توجه به ویژگی ذاتی متریال سنگ، بوم و رگه های سنگ انتخاب شده را به عنوان استعاره ای از دنیای آدم ها در نظر گرفتیم و همچنین یک خط در وسط آن، به مثابه ارتباط آدم ها در دنیایشان. مکانیزم حرکتی میز به گونه ای طراحی شده که می شود مانند یک پازل، آن را به هم ریخت و درست کرد. عماد ارغند عزیز در روز پایانی ورکشاپ ابژه، ایده این طرح را در یک بیت شعر، بلور کرد که شنیدنش خالی از لطف نیست.

خط وصلی در مدار ارض شد کامل عیان /// تا که دور ارض گشت کامل به کام عاشقان

مجید حاجی زاده

آلبوم رسوب

سنگ های رسوبی از رسوب املاح معدنی محلول در آب، در زمان بسیار طولانی به نسبت طول عمر انسان به وجود می آیند. این روش شکل گیری خود را در فرم و رنگ نهایی سنگ نشان می دهد، به عبارتی سنگ خود حاوی تاریخ طبیعی پیدایش خود است. گاه یافتن فسیل هایی در میان این لایه های سنگی، اطلاعات تاریخی مهمی به ما داده است. این مفهوم یادآور تاریخ اجتماعی و فردی انسان ها نیز هست. هزاران سال زندگی انسان دست آوردهای ملموس و ناملموسی داشته، هر رویدادی به نوعی در ادامه رویداد قبلی و بر روی آن بنا شده است. این لایه های تاریخی در مجموع وضعیت کنونی انسان ها را ساخته است و سنگ بنای آینده خواهند بود.

کنار هم قرار دادن لایه های تاریخی و اجتماعی در این کار در قالب یک آلبوم، یادآور تاریخی و انضمامی بودن زندگی روزانه ماست. ما به آلبوم ها رجوع می کنیم تا بدانیم چگونه بوده ایم و مقایسه کنیم با آن چه اکنون هستیم، تا زندگی خود را در مقیاس و بازه ای بزرگ تر ببینیم و بسنجیم. آلبوم رسوب تلاشی است تا این بازه را به اندازه تاریخ طبیعی زمین از طرفی و تاریخ اجتماعی بشر از طرفی دیگر بسط بدهد.

سنگ انتخاب شده از نوع تراونیکس است، از معدنی در کرمان برداشته شده است که مطابق نظر زمین شناسان پنج میلیون سال زمان برای ساخت آن طی شده است. عکس های انتخاب شده برای هر انسانی بسته به این که چه چیزی را واجد ارزش یادآوری بدانند می تواند متفاوت باشد. من عکس هایی با موضوع آزادی خواهی در ایران را در پنج مقطع مختلف را انتخاب کرده ام.

شروین حسینی

همکاران طراحی: شروین حسینی شادی محمدی شرمین امیری نرگس دهقانی سحر قربانی
همکاران اجرایی: انیکس سنتر و آسان تولید

ابزارها برای انجام کارها اختراع میشدند و روند تکامل آن چه امروز هستیم را در طول تاریخ تسریع کردند. اما آنچه این ابزارها را از یک وسیله تبدیل به نقطه عطف کرد آنجا بود که به کمک شرایطی که فراهم می کردند به افسانه پردازی و تخیل انسان پر و بال داده و فرهنگ و ارتباطات اجتماعی پیچیده امروزی را منجر شدند. نیزه ای که انسان اولیه برای شکار تیز می کرد امروز یک کاتانای آویخته به دیوار است که به جای کشتن یادآور همبستگی فرهنگی یک ملت است. چهارپایه ای که با آتش و لحافی بروی آن برای گرم نگه داشتن جمعی مورد استفاده بود بهانه در کنار هم قرار گرفتن شد و عملکردش به فراتر از یک دستگاه گرم کننده بدل گشت، به بهانه گذراندن زمستان حکایات و روایات در حول آن متولد شدند و داستانسرایی ها اتفاق افتاد و افسانه ها شکل داده شد. تجمع و معاشرتها مکانی را بهانه میخوانند شاید کنج دیواری یا که میزی حتی اگر چیزی بر روی آن ننهیم ما را دور هم نگه داشته است و کنارش مینشینیم یا کنارش می ایستیم. گویی میز درگذار زمان به یک ابزار انتزاعی برای کمک به جنبه اجتماعی تبدیل شده است بی آنکه ما متوجه این تغییر الگوی کاربردی شیء باشیم و حال این دو میز سنگی با چموشی از نقش عملکردی خود می گریزند تا اندامی نو به خود بگیرند و بار جدیدی را بر دوش خود حمل کنند. سنگی صلب نرم می شود و شکل می گیرد تا به طعنه اشاره به آن چیزی کند که می خواهد شما بر آن بنهید نه لیوان تان را.

مهدی سلحشور

علی سوداگران

این ابژه حاصل واتر جت و اتصال ورقه‌های سنگ مرمریت سفید و سیاه ، به ابعاد نهایی (۵۴۰×۶۰۶) و تلاشی ، در جهت پیوند رویه صنعتی و ساختمانی سنگ است ، از یک سو ، محصول دقت ماشینی است ، که بر اساس توانمندی برنامه ریزی شده اش ، می بایست ، تمامی این قطعات را در قالبی یکسان و کاملاً مشابه برش دهد ، و از سویی برامدی است از توانمندی تکنیکال بالای دست. و این خود یکی از لایه های تعاملی ای است ، که در فرایند تولید ابژه، درونی شده است.

تضاد عمیقی که میان رنگ های سیاه و سفید شکل دهنده به کلیت بصری ابژه انتخاب شده و به تولید مرزهای مشخص در طرح می انجامد، به واسطه ناخالصی های شبح واری که در ذات سنگ هست ، تعدیل می شود و ریتم مرزبندی شده سیاه و سفید قطعات تشکیل دهنده ابژه را ، وجهی تعاملی می بخشد، گویی هر کدام از قطعات سیاه و سفید علی رغم تضاد رنگی شدیدشان نمی توانند شخصیت تکینی برای خودشان بیابند و مجبور به تعامل و ممزوج شدگی با هم هستند.

این امتزاج در کلیت قالبی خود ابژه هم وجود دارد، قطعاتی که به لحاظ رنگ بندی در تضاد کامل اند در فرایند اجرا تبدیل به یک کلیت به هم پیوسته می شوند.

به معنای دیگر میز کاربردی فراتر از عملکرد می یابد و از واسطه ای برای گفتگو به موضوع گفتگو بدل می گردد.

رضا سیف الهی- الناز طهرانی

| کاشان |

منشا خلق این شی را می توان تجربه ای الهام بخش در بازدید از خانه طباطبایی های کاشان دانست که در مسیر پاسخگویی به مساله نمایشگاه در کالبد شمع دان ظهور پیدا کرده است. تجربه کیفیت از فضای خانه های کاشان در کنار خواص زیبایی شناسانه سنگ ایرانی، فرصتی شد برای ایجاد هویتی جدید که فارق از مقیاس و کاربرد در تعامل با بسترش 'کاشان' نام گرفت.

رضا سیف الهی - الناز طهرانی

حمید شاهی

با هم، الهام گرفته شده از انرژی دوستی و کنار هم بودن، است؛ که جمع شدن خانواده و دوستان در کنار یکدیگر را، میسر می کند. **با هم**، به معنای در کنار هم بودن؛ با الهام گیری از زیست بوم و بافت دو رشته کوه البرز و زاگرس، در نظر دارد تا بر اهمیت اتحاد و همبستگی، تاکید کند.

این طرح با قابلیت جداسازی سطوح، از سنگ مرمریت به روش حکاکی، به گونه ای ساخته شده است که قابلیت کاشتن و رشد دادن گیاه را، در فضای داخلی خویش، امکانپذیر کند. قابلیت جا به جایی طبقه ها و گلدان درونی در این طرح، نشانگر انعطاف پذیری طراحی است و از طرفی، ایجاد تنوع برای کاربران می کند. گیاه رونده در میان بافت سنگ، مفهوم بنیادی زیست بوم کوه های ایران را تصویرسازی می نماید؛ همچنین رشد گیاه، القاکننده حسی دلنشین برای گرد هم آمدن در دور این میز است و انگیزه برای مکالمه بیشتر بین کاربران را فراهم می سازد.

با هم، نماد خلاقیت بی پایان در گرد هم آوردن مستقیم کاربران و طبیعت، در یک زمان و مکان، در کنار هم است.

گروه معماری کارند علی شریعتی، زهرا سربندی

همکاران طرح : حمیدرضا صداقت، محمدرضا عابدی

ایده میز بر پایه یک دوگانه شکل گرفته است. دوگانه ای که نه تنها در فرم و مصالح که در کارکرد آنها نیز قرار دارد. میز از دو جز تشکیل می شود : سنگ و المانهای فلزی. سنگ نقش شالوده دارد و واحد، در حالی که المانهای فلزی متعدد هستند و محل سرو. کارکرد اصیل سنگ، سنگینی است و نقطه اتکا، آنگونه که در طبیعت یافت می شود. در تقابل با آن، عناصر فلزی فرمهایی منعطف و آزاد دارند و در ترازهای مختلف قرار گرفته اند. همانند شاخه های گیاهان که از کنار سنگ روییده اند. انعطاف پذیری چیزی نیست که تنها در فرم عناصر فلزی میز خلاصه شده باشد، کارکرد نیز به تبع آن، منعطف و آزاد است. به این معنا که بر مبنای تعداد استفاده کنندگان و محل نشستن هر یک، می توان ترکیبهای جدید و متنوع ایجاد کرد، گویی که هر بار فرمی متفاوت و سفارشی دارد. فرمی تعاملی که از تنوع و تعدد افراد تاثیر می پذیرد.

ساله شریفی

همکاران اجرایی: شرکت زوپیر، شرکت سنگ آکو

*ملعبه

نقاشی پشت شیشه نه آنقدر کهن است که مثل مکتب شیراز و هرات حیرت‌زده‌مان کند، نه آنقدر جدید است که به آن بی‌توجه باشیم. تکنیکی که حوالی دوران زندیه در ایران رواج پیدا کرد، در عصر قاجار به اوج شکوهش رسید و به‌سرعت افول کرد. از اسب افتاده‌ی نقاشی پشت شیشه در عصر پهلوی راه به خانه‌های طبقه‌ی متوسط هم پیدا کرده بود، به این شکل که مردم برای تزئین آینه‌هاشان جیوه را به شکل نقشی می‌تراشیدند و جای خالی شده‌ی آن نقش را رنگ می‌کردند.

میز کوچک و کاربردی که بنایش بر گذران وقت و معاشرت پای آن است، برای من میز بازی‌ست میزی که پتانسیل بازی‌های رومیزی را داشته باشد. در طراحی «ملعبه» به این جهت نقاشی پشت شیشه را انتخاب کردم که این شیوه‌ی نقاشی را مناسب برای دیزاین فنرنیچرهای تک نسخه‌ای می‌دانم پس‌زمینه‌ی طلایی رنگ الهام گرفته از آسمان طلایی در مکتب هرات است، که نشان از بی‌مکانی و بی‌زمانی دارد، شرایطی که در حین بازی تجربه‌اش می‌کنیم. نشیمن مناسب برای «ملعبه» تشکچه است، تشکچه‌هایی با مخمل سبز یا آبی درباری طراحی و ساخت «ملعبه» با همراهی خانم الناز طهرانی و پلنفرم ابژه شکل گرفت. سپاسگزارم از محبت و حرفه‌ای بودن توامانشان. ملعبه: ابزار یا وسیله‌ی بازی* لباسی که کودکان برای بازی به تن می‌کردند.

مهدی شیراحمدی

هر سطحی که از سطح اصلی (زمین) فاصله بگیرد می تواند میز باشد و این مهمترین شاخصه آن است. سطحی که قابلیت آن را دارد که جای اشیای مختلف و گاه‌ها اضافی باشد و این نکته ای است که برای من مهم بوده و در واقع سطحی می خواستم که نتوان به راحتی هر چیزی بر روی آن قرار داد و مجبور باشیم برای دیدن سطح میز آن را خلوت نگاه داریم.

الناز طهرانی

همکاران اجرایی : رضا سیف الهی

ایده اولیه این کار از گوی های آرامش گرفته شده است و اینکه چگونه یک شیئ مانند گوی و نحوه حرکت آن می تواند موجب آرامش و رفع استرس شود. در این طرح یک گوی، به عنوان یک شیئ اجتماعی می تواند موجب برقراری ارتباط غیر کلامی در بین افراد شود.

آرش علی آبادی

همکار طراحی : نینا بدیعی
همکاران اجرایی : صنایع تبدیل فراز، احسان تمرآبادی (مشاور ساخت)، رضا بهرامی
(تکنسین مهندسی)
شروین شمس الهی ، سپیده میر شمسی

در طراحی ، به رابطه بین اشیاء روی میز و میز پرداختیم .
برخی ظروف اغلب بر روی میز ثابت هستند، مانند: ظرف شیرینی و میوه . برخی ظروف
که با آنها خوراکی یا نوشیدنی مصرف می شود عناصر متحرک هستند : مانند لیوان ، فنجان
و بشقاب .
در طراحی این میز ، عناصر عملکردی ثابت (ظروف) را به بستری سنگی جهت قراردادن
خوردنی ها تبدیل و سپس با امتداد دادن و تغییر هندسه ، آنها را به عناصر نگه دارنده میزو
سازه آن تبدیل کردیم . درنهایت با قراردادن صفحه ی شیشه ای، نگهداری و اتصال پایه
های سنگی و تعلیق آنها در فرم کلی به وجود آمد.
قطعه برنزی پایه ها در این نسخه جهت ایجاد ظرافت و استحکام بیشتر در اتصال میز به
زمین طراحی و ساخته شده است.

دفتر معماری علیدوست و همکاران

شهاب علیدوست، سونا افتخار اعظم

همکاران اجرا: شرکت سولابست (مهدی کسائی فر)، ابراهیم غلامی، حسین برخوردار

میز به مثابه یک شیء کاربردی، حضوری پررنگ در زندگی و مناسبات روزمره دارد. به بیان دیگر میز را می توان محور شکل گیری روابط و فعالیت هایی دانست که خواسته یا ناخواسته بسترساز و قرارگاه رفتارها و ارتباطات اجتماعی است. از این رو آنچه در طراحی آن حایز اهمیت است، برقراری تعادل بین فرم و عملکرد چند ساحتی است.

ایده اصلی تیم طراحی، به کار گیری یک صفحه شاخص است که با حرکت و چرخش در جهت های گوناگون - اما پیوسته - زمینه شکل گیری سطوح متمایز، کنج های پر کاربرد و نیز لبه هایی صریح را ایجاد می کند. به باور ما، این حرکت پیوسته و بی وقفه، "میز" را از فرو افتادن در دام ایستایی و انفعال می رهااند. در عین حال این فرم در خدمت عملکرد های گوناگون قرار میگیرد؛ از گفتگویی ساده حین نوشیدن قهوه عصرگاهی گرفته تا بازی های کودکان، جلسات کاری و حتی بستری جهت مطالعه ی جمعی.

از سوی دیگر فرم متنوع آن - در عین کوچکی ابعاد - خود تبدیل به عامل هویت ساز می شود؛ چرا که به هر فرد اجازه می دهد گوشه ی دنج دلخواه خود را بیابد. می توان در سطوح عریان آن شیئی را به تماشا گذارد یا در پستوهای پنهان تر لذت کشف و شهود رایافت. این نگرش را میتوان بر رویکرد احترام به رفتارها و ویژگی های شخصی در بستر مناسبات اجتماعی منطبق دانست.

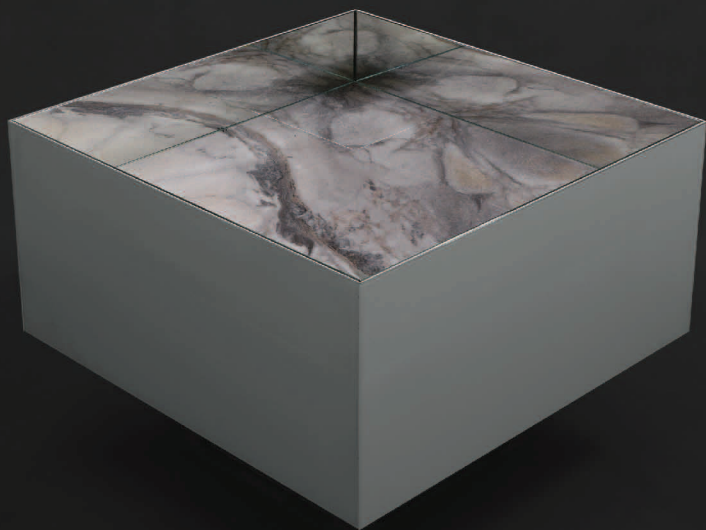
هم نشینی سطوح مس و سنگ آذرین، ارجاعی است به خاستگاه و چرایی ایجاد سنگ گویی آتش سنگ را به جنبش درآورده و روان کرده است. این کنتراست بین مصالح نه تنها برگرفته از رویدادی طبیعی است بلکه تأکیدی است بر فاصله گرفتن از خاصیت توده ای سنگ و پویایی آن. در پایان باید گفت که فرم وهندسه مکعب واره ی میز تلاشی است در جهت ایجاد وحدت بین این عناصر و مفاهیم درونی.

گروه معماران پوست سوم

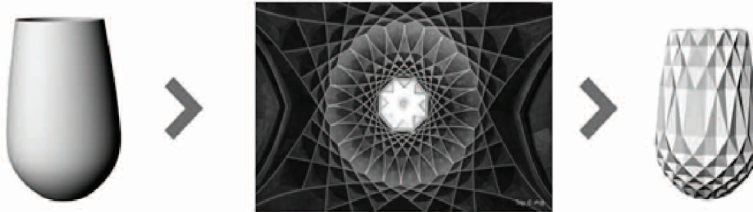
سمانه قاسمپور، امیر قاسمپور

ترکیب بی پیرایه آینه و سنگ، تقریر فضایی بی پایان از انعکاس سنگ در آینه های محاط شده به آن و امتداد صفحه ای بینهایت از بافت ، نقش و رنگ طبیعی سنگ در فضای انتزاعی میز.

وحید قیدرلو

در طراحی این اثر مسئله این بود که چگونه میشود حجم کاربردی طراحی کرد که با کهن الگوهای ذهن مخاطب ارتباط برقرار کند. برای همین منظور در طراحی این اثر از کاربردی که اساس و بنیان فکری ایرانی ها در هندسه و ایجاد نقوش پیچیده اس الهام گرفته شده است.

کوروش گلناری

همکاران اجرایی: صنایع تبدیل فراز، احسان تمرآبادی (مشاور ساخت)، رضا بهرامی (تکنسین مهندسی)

تنیده

در طراحی اثر "تنیده" دو رویکرد دیداری از دو ویژگی معماری باستان ایران مد نظر بوده است. ابتدا تجسم منظر عمودی کالبد معماری شهرهایی چون یزد و کاشان از پشت بام است که در آن تراکم فشرده حجم های در هم تنیده مرز بندی بین واحدهای کوچک یا خانه ها را از میان برداشته است. به نظر می رسد بخش های زیادی از این خانه ها به طور همگنی با هم ترکیب شده اند و قابل جدا سازی از هم نیستند به شکلی که مجموعه یک محله از بالا یک کلیت واحد یا یک خانه بزرگ است. این فشردگی بنا اشاره به بستر اجتماعی صمیمی تر، دورهمی و ارتباط بیشتر و پرنشاط تری دارد. منظر دیداری دوم، دیدی افقی از پیشگاه و فضاهای سرپوشیده رواق مانندی است که در گستره آن فضای روزمره ی جمعی و اجتماع انسانی شکل می گیرد و می توان از نور و سوز و سرما در امان بود. و نیز ارجاع به مکانی برای گفتگو های صمیمانه روزانه است.

حبیبه مجد آبادی

بطری هایی که نمیخواستند بطری معمولی باشند. ایده این مجموعه تبدیل معمولی به غیر معمولی است. جان دادن به اشیایی که کارکردشان به عنوان بطری پایان یافته ولی همچنان اشتیاق به بودن دارند. قصه از روزی در اوایل فروردین شروع شد که مشغول مرتب کردن کمدها بودم. تعدادی بطری خالی را جلوی درب خانه گذاشتم تا بیرون ببرم. مشغول کار بودم و هر از گاهی نگاهی به بطری ها میانداختم جمعیتی از بطری های لاغر و کشیده، کوتاه، بلند، متوسط و چاق کنار هم جلوی در منتظر بودند تا کنار گذاشته شوند. صحنه غمگینی بود و ناگهان بطری ها در ذهنم جان گرفتند. آنها را مثل آدمهایی تصور کردم که وظیفه شان در زندگی تمام شده اما نمیخواهند تسلیم لحظه پایان شوند. با این خیال تصمیمم برای دور ریختن آنها عوض شد و آنها را روی میز کارم چیدم فکر کردم به آنها کمک کنم در شکل جدیدی به زندگی خود ادامه دهند. بنابراین تغییراتی در آنها ایجاد کردم.

بعضی در اثر جهش ژنتیکی دارای عضو اضافه شدند. بعضی ها کش آمدند، قد کشیدند یا به سمت هم متمایل شدند، حتی یکی از آنها باردار شد. حالا آنها جامعه ای از بطری های غیر معمولی و خاص هستند. این را هم میدانند که بعد از این در جامعه بطری های عادی پذیرفته نیستند.

آثار به نمایش داده شده تعدادی از مجموعه اصلی هستند که با سنگ از روی نمونه های پایه ماشه ساخته شده اند. مثل ما آدمها که از قهرمان های خود یادمان سنگی میسازیم. این مجموعه یادمان سنگی از بطری هایی است که تسلیم لحظه پایان نشدند، بطری هایی که نمیخواستند بطری معمولی باشند.

مجید میرزایی

اثر منتخب ورکشاپ ابژه

همکار طراحی: آرش حسینی

کنج‌کاو میز

را می توان قسمتی از مبلمان دانست که نشیمن های اطراف را به هم مرتبط می کند. افراد به وسیله این قسمت در فضا به یکدیگر مربوط می شوند و در نهایت موجب شروع تعامل در وهله اول می گردد. برای تثبیت و هر چه بیشتر کردن این تعامل در میان افراد دور میز ، حس کنجکاو برای اثر گذاری بیشتر بر جمع یکی از احساساتی است که در این میز سعی شد تا به صورتی متمایز مشخص شود. بر همین اساس ، میز در دو سطح و برای ایجاد یک اتفاق در عمق ، با پررنگ کردن تضاد پر و خالی طراحی گردید. فرم مورب حفره و آینه در انتهای آن بعلاوه انعکاس حاصل از آینه همگی باعث جذب نگاه ها به داخل حفره برای مدتی می شوند و بر نوع سازماندهی میز توسط کاربران نیز تاثیر متقابل می گذارند. در این طرح از حداقل پیچیدگی در انتخاب متریال و ساخت استفاده شده تا درجه بندی فضا ها و تضادهایشان مشخص و تاثیرگذار باشند و به همین دلیل در این طرح تنها از یک اسلب ۱۷۲ در ۹۳ در ۲ سنگ milky white marble و قطعه ای از جنس کورین مشکی استفاده شده است.

اُبژه

نمایشگاه گروهی دیزاین
معماران، هنرمندان و دیزاینرهای ایرانی و ایتالیایی
کیوریتور: الناز طهرانی
۱۹ الی ۲۶ مهرماه ۹۸
گالری شماره ۱ فرهنگسرای نیاوران